

« هر جمعه، یک دقیقه با وحی: » (شماره: ۳۹)

« بیشترین ابراز » شرط « تقرب » به « کمال مطلق و بارگاه الهی » است.

ابتدا باید بدانیم که به فرموده « حضرت رسول اعظم » صلی الله علیه و آله، « دنیا، مزرعه » است. و به فرموده قرآن، « در این مزرعه »، « خداوند، زارع » است، پس « انسان، زرع » (و مانند گیاه) است: ... **نَحْنُ الزَّارِعُونَ** (واقعہ/۶۴) **وَ اللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا** (نوح/۱۷) (خدا شما را مثل گیاه در زمین رویانید). پس « تکلیف انسان در این مزرعه » (مثل هر گیاهی) « خودشکوفائی » و داشتن « بیشترین ابراز » است. لذا در « دعای زیبای کمیل » از خداوند تقاضا می کنیم که:

یا رَبِّ ...؛ قُوِّ عَلَى خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي ... حَتَّى ... وَأَسْرِعَ إِلَيْكَ فِي الْبَارِزِينَ ...

(ای ارباب؛ مرا برای خدمت به خودت قوت ببخش ... تا ... در میان ابرازکنندگان به نزد تو، در ابراز پیشتاز باشم ...)

لذا « ارزشمندترین کلمه کلیدی قرآن » و « مقصد انسان در دنیا »، « جهاد و جهاد » است:

و لَنْبَلُونَكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَ الصَّابِرِينَ وَ نَبَلُوا أَخْبَارَكُمْ (محمد/۳۱)

(و حتماً شما را دائماً می آزماییم تا مجاهدان و صبوران شما را بشناسیم و عملکرد شما را بررسی کنیم.)

« جهاد و جهاد » برای « بهبودی » و « به بودن » است و به معنی « قتال و کشت و کشتار » نیست. « جهاد و جهاد » تلاش برای « متخلق به اخلاق الهی شدن » و رسیدن به « زندگی متعالی » است. لذا « بخشش و ایثار » جهاد است، « تلاش » برای خانواده، جهاد است، « همسررداری » جهاد است. « مبارزه مؤمنانه و مجاز » با: « جهالت، شرک، کفر، نفاق، ناحق، تفرقه و هوای نفس » جهاد است. « بداخلاق نبودن، ظلم نکردن، کینه نداشتن و مبارزه با رذائل نفسانی »، « جهاد اکبر » است، ... پس « جهاد » برای « مال دنیا » نیست، برای « کشورگشائی » نیست، برای « سلطه گری » نیست، پس « مؤمن مجاهد » در « بیرون » با « جهاد فی سبیل الله » برای « حاکمیت ارزشهای الهی » و « برافراشته شدن پرچم حق در جهان » و در « درون » خود برای « جهاد فی الله » بسیار می کوشد. « قتال » هم باید « جهاد اصغر » باشد، متأسفانه بسیاری از « طلحه و زبیرها » کنار حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و کنار حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه، « قتال » کردند اما « مجاهد » نشدند.

لذا « مؤمنین مجاهدی » که بروز و ظهور حداکثری « دارند با « مؤمنین رسوب کرده »، « برابر » نیستند:

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَ الْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَ أَنْفُسِهِمْ (نساء/۹۵)

خدایا؛ ما را در « جهاد اصغر، جهاد اکبر، جهاد تبیین، جهاد فی سبیل الله و جهاد فی الله » یاری و موفق فرما.

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَ فَهُمُ الْغَالِبُونَ (أنبياء/ ٤٤)